

Der var rigtignok dem, der mente, at Manden trængte saa absolut til flere Penge, at endog hans højere Løn i Virkeligheden betød lavere Løn, medens Lærerindernes lavere Løn maatte betragtes som højere Løn — i Forhold.

Taleren stillede sig nærmest paa Lærerindernes Side. Kunde en Lærerinde leve billigere end en Lærer? Næppe. Ventelig vilde hun ogsaa i fuldt Maal føle den samme Trang, som kunde gribe ham, til at hjælpe de Børn, man i Skolen fik med at gjøre. Under sin Uddannelse havde han mere Støtte end hun (Statsseminarierne), Mandens og Kvindens Arbejde var vistnok forskjelligt (Taleren betegnede nærmere Beskaffenheden af hvers); men det ene kunde dog sikkert ikke stilles under det andet. Sagen var, man satte egentlig ved den højere Løn en Præmie paa, at Læreren skulde gifte sig (den ugifte Lærer, mente man vel, skulde samle ind til Fremtiden!); derimod saa man snarere skjævt til, at Lærerinder gjorde det samme. Alt i alt var det ikke at undres paa, om Lærerinderne anstillede en Sammenligning og mente, at deres Arbejde fortjente at lønnes bedre. Nogle ønskede Lønningsforhøjelse under den Form, at Arbejdstiden blev forkortet, uden at der afdroges noget i Lønnen. Taleren foreslog, at man skulde stille følgende under Forhandling: Hvormed belægge Lærerinderne deres Krav paa en Lønningsforhøjelse? hvorledes stiller Sagen sig for udenforstaaende? og hvorledes opfatte Lærerinderne selv Tanken om en Formindskelse af Arbejdstiden?

I Forhandlingerne deltog en Del Lærerinder. Frk. *Henriette Petersen* troede, at en kortere Arbejdstid vilde blive til Gavn baade for Skolen og Lærerinderne, som derved vilde vinde Tid og Ro til at dygtiggjøre sig. Fru *Svendsen* optraadte bestemt imod dette, da hun mente, det vilde skade Kvinderne, om de selv erklærede sig for mindre udholdende til Arbejdet. Frk. *Fenger* meddelte, at Lærerinderne var delte om disse to Opfattelser i to Partier, hvoraf hvert havde indsendt et Andragende til Skoledirektionen. Kontorchef *Rubin* udtalte sig om de forskellige Forhold, der bestemme Arbejdslønnen, og som efter hans Mening bevirke, at Lærerinderne næppe kunne vente højere Løn, end de nu faa. (Hans Udtalelse herom vil findes nærmere udført paa et andet Sted her i Bladet). Frk. *Anne Bruun* troede slet ikke, Tidspunktet var det rette til at fordre Lønningsforhøjelse, men var gaaet med dertil, fordi man fra den anden Side var kommet frem med Fordringen om Nedsættelse af Arbejdstiden. Fru *Thræn* mente, at de to Ting burde holdes ude fra hinanden. Man kunde godt paa en Gang ønske samme Arbejde lønnet lige højt, og dog erkjende, at man trængte til kortere Arbejdstid.

Professor *Carl Lange* udtalte sig om Lærerindernes Helbredstilstand, som gjennemgaaende ikke var god. Han ønskede derfor, at 5 Timers daglig Arbejdstid maatte blive det normale, medens han fandt det billigt, at de kraftigere Indi-